

**Kindercentrum
Schateiland**

Uitgebreid Pedagogisch Kader

Doelstelling

Het doel van Kindercentrum Schateiland is het bieden van een leefomgeving waar kinderen zich thuis voelen en zichzelf kunnen zijn en de ruimte krijgen zichzelf te ontdekken. Het bieden van een leefomgeving waar ouders en groepsleiding samenwerken om een bijdrage te leveren aan een zo optimaal mogelijke ontwikkeling en ontplooiing van het kind in groepsverband, gedurende de tijd dat zij in verband met werk of studie afwezig zijn.

Een prachtige doelstelling, maar hoe wordt deze doelstelling vertaald naar de praktijk?

Om u daar inzicht in te geven is een pedagogisch kader opgesteld. Het pedagogisch kader geeft niet alleen inzicht in het pedagogisch handelen van de pedagogische medewerkers in de dagelijkse omgang met de kinderen. Het geeft ook inzicht in hoe het pedagogisch kader invloed heeft op het personeelsbeleid, het scholingsbeleid, het ouderbeleid en op het financieel beleid.

Het pedagogisch kader is opgesteld om ouders duidelijkheid te geven wat zij van ons kunnen verwachten en wat wij van de ouders verwachten alvorens zij besluiten het kind bij ons te plaatsen.

In de kinderopvang deelt een organisatie de verzorging en opvoeding van een kind met de ouders. Wil de organisatie die gedeelde opvoeding werkelijk in de praktijk brengen dan moeten de ouders wel weten hoe het kindercentrum werkt, in hoeverre de opvang verantwoord is. Ouders kunnen zo bewust kiezen voor een opvoedingsmilieu dat aansluit bij hun eigen ideeën. Per slot van rekening dragen zij de zorg van hun kinderen aan ons over.

Omdat er bij kinderopvang sprake is van groepsopvoeding, zal het opvoedingsklimaat altijd afwijken van thuis. Er gelden andere regels. Het pedagogisch kader geeft ouders een beter idee van het waarom van sommige regels, wat het accepteren ervan vergemakkelijkt.

Het pedagogisch kader is ook een verantwoording van het werk, niet alleen tegenover ouders maar ook eveneens tegenover de toezichthoudende instanties zoals, bijvoorbeeld de gemeente en de GGD.

Het pedagogisch kader is tevens opgesteld voor de pedagogische medewerkers. Het biedt structuur en voorkomt dat de kinderen geconfronteerd worden met tegengestelde eisen. Het geeft richting aan het pedagogisch handelen en zorgt voor een gelijkgestemde aanpak van de verschillende pedagogische medewerkers. Het is daarom ook van belang dat de pedagogische medewerkers zich kunnen verenigen met het pedagogisch kader en de werkwijze zoals beschreven.

Het pedagogisch kader is een toetssteen voor het dagelijks werk. Gebeurt in de praktijk ook werkelijk wat er staat en zo niet waar ligt het dan aan? Niet alleen intern maar ook extern kan het als zodanig gebruikt worden. Het pedagogisch kader fungeert op deze wijze als "kwaliteitskeurmerk".

Met dit kader kunnen wij ons onderscheiden van collega-instellingen. Net zo goed als ouders vaak kiezen voor een bepaald type basisschool, kunnen ze kiezen voor een bepaald kindercentrum.

Ik wens u allen veel leesplezier toe.

Met vriendelijk groet,

Ineke Brouwers

“Wees jezelf, zoek je eigen weg.

Leer jezelf kennen voordat je kinderen wilt leren kennen.

Kijk eerst naar wat jezelf kunt, voordat je begint de rechten en plichten van kinderen af te bakenen.

Je bent zelf kind onder al die kinderen dat je vóór alles moet leren kennen, opvoeden en opleiden.”

Januz Korczak, *Hoe houd je van een kind.*

Inleiding

Wat is een pedagogisch kader?

Een pedagogisch kader is een raamwerk.

Het raamwerk geeft in grote lijnen aan wat er op papier moet staan en wat kinderen moeten. Leren. Kindercentra bieden leer- en ontwikkelmogelijkheden en laten veel ruimte voor de verschillen in de ontwikkeling. In dit pedagogische kader worden daarom globale doelen en competentie gebieden genoemd. Het pedagogisch kader biedt een richtinggevend raamwerk en is opgezet als een soort kaart waarmee de pedagogisch medewerkers van Kindercentrum Schateiland hun eigen weg kunnen vinden. Het geeft een theoretische verantwoording van het pedagogische handelen van Kindercentrum Schateiland.

De opvoeding bij Kindercentrum Schateiland heeft plaats binnen een normatief kader waarin waarden, normen en leer- en ontwikkelingsdoelen worden geformuleerd, en maakt gebruik van theorieën en inzichten in de ontwikkeling van kinderen. Dit pedagogisch kader is gebaseerd op vijfsoorten bouwstenen:

- 1. Internationaal verdrag inzake de Rechten van het Kind**
- 2. Democratische waarden en normen**
- 3. De wet kinderopvang en het convenant kwaliteit kinderopvang**
- 4. Ontwikkelingspsychologische inzichten.**
- 5. Gesystematiseerde praktijk kennis.**

De overheid beschrijft in de wet kinderopvang niet alleen wat moet worden verstaan onder "verantwoorde kinderopvang", maar verplicht zich ook toe te zien op het realiseren van de gewenste kwaliteit. De kwaliteitsinspectie van het totale

kinderopvangaanbod is gedelegeerd naar de GGD. Deze lokale inspectie zal op landelijke uniforme wijze worden uitgevoerd aan de hand van een zogenaamd inspectie protocol. Dit inspectie protocol vormt de toetssteen voor een -basaal- kwaliteitsniveau op 9 beleidsgebieden, te weten: verantwoorde kinderopvang, ouders, personeel, veiligheid en gezondheid, accommodatie en inrichting, groepsgrote, leidster-kind-ratio, klachten, administratie van gegevens.

In de lijn met de wet kinderopvang heeft men voor het protocolgedeelte dat betrekking heeft op "verantwoorde kinderopvang" gebruik gemaakt van de vier opvoedingsdoelen van Riksen-Walraven.

Het gericht werken aan het behalen van deze doelen moet terug te vinden zijn in het beleid en de uitvoering van iedere kinderopvang organisatie in Nederland:

- A: emotionele veiligheid**
- B: persoonlijke competentie**
- C: sociale competentie,**
- D overdracht van waarden en normen.**

Deze vier opvoedingsdoelen dienen dan ook als basis voor ons pedagogisch beleid.

Het pedagogisch beleid gaat over de relatie tussen kind en opvoeder, over het handelen van de opvoeder om tot de gewenste ontwikkelingsdoelen voor het kind te komen. Wat zijn hierbij de waarden en normen, wat zijn de uitgangspunten?

Werken met kinderen vraagt flexibiliteit. Het pedagogisch beleid is een leidraad die niet tot de letter nauwkeurig wordt gevolgd. Het is erg belangrijk om op de stemming van de kinderen in te spelen. Het zal dan ook niet star gebruikt worden.

Het pedagogisch beleid krijgt waarde door er in de praktijk mee te werken. Tijdens de teamvergaderingen en ouderraad vergaderingen zal het pedagogisch beleid een vast agendapunt zijn. Elke laatste vergadering van het jaar wordt het hele pedagogisch beleid geëvalueerd en aangepast aan veranderde inzichten en of omstandigheden waar nodig.

Over Kinderen

**“Je kinderen zijn je kinderen niet.
Zij zijn de zonen en dochters van ’s levens
hunkering naar zichzelf.
Zij komen door je, maar zijn niet van je,
en hoewel ze bij je zijn, behoren ze je niet toe.
Je mag hun je liefde geven, maar niet je gedachten
want zij hebben hun eigen gedachten.
Je mag hun lichaam huisvesten, maar niet hun
ziel, want hun ziel woont in het huis van morgen,
dat je niet kunt betreden, zelfs niet in je dromen.
Je mag ernaar streven aan hen gelijk te worden,
maar probeer hen niet aan jou gelijk te maken,
Want het leven gaat niet terug, noch blijft het
dralen bij gisteren.
Je bent de boog waarmee jou kinderen als pijlen
het leven in worden geschoten.
De boogschutter ziet het doel op de weg van het
oneindige, en hij buigt je met zijn kracht opdat zijn
pijlen snel en ver zullen gaan.
Laat het gebogen worden door de hand van de
boogschutter een vreugde voor je zijn:
want zoals hij de vliegende pijl liefheeft,
zo mint hij ook de boog die standvastig is.”**

Kahlil Gibran

Het pedagogisch kader

Tijdens het werken aan dit pedagogische kader werd steeds duidelijker welke principes richtinggevend zijn in het pedagogische kader. Dat zijn:

Lichamelijke en emotionele veiligheid. Er wordt gezorgd voor een gezonde en veilige omgeving. Alle kinderen voelen zich welkom en hebben een of meer pedagogische medewerkers een vertrouwensband. De kinderen voelen zich ook vertrouwd met en veilig in de groep.

Samenwerking met de ouders. De opvoeding bij kindercentrum Schateiland is gebaseerd op samenwerking met de ouders.

Kinderen leren actief en spelend in relatie met hun omgeving. De kinderen bij Kindercentrum Schateiland nemen niet passief over wat volwassenen aandragen. Ze leren door spelen, doen, uitproberen, kijken imiteren, meedoen, aanwijzingen.

De pedagogische medewerkers hebben een actieve rol. Ze scheppen voorwaarden voor leren. Ze zien kansen voor spel, leren en contact wat zich spontaan voordoet. Ze creëren kansen door activiteiten aan te bieden.

Holistische benadering. De opvoeding bij Kindercentrum Schateiland is evenwichtig, gericht op alle aspecten van de ontwikkeling op emotionele, sociale, cognitieve, creatieve, motorische en morele ontwikkeling.

Autonomie en verbondenheid. Enerzijds is er ruimte en respect voor de eigenheid en de autonomie van iederkind.

Anderzijds leert het kind meedoen met het dag- en leefritme van de groep en om zich aan te passen. Ieder kind heeft het recht om bij te dragen aan het geheel.

Respect voor diversiteit. De pedagogische medewerkers hebben respect voor de verschillen en laten dat in hun gedrag zien. De kinderen wordt geleerd positief om te gaan met de verschillen.

Doorgaande lijn. De pedagogische medewerkers sluiten aan bij de ontwikkeling van het kind en helpen het kind om de competenties te ontwikkelen die hij of zij nodig heeft in de volgende fase van de basisschool.

Het kind

De belangrijkste overtuiging is het bestaan van de **eigen kracht** van het kind: De kracht om te ontwikkelen tot een individu met een eigenheid en de daaruit voortvloeiende, vele mogelijkheden, zoals de ontwikkeling van **persoonlijke en sociale competentie**. Om tot een evenwichtige ontwikkeling te kunnen komen, zal aan een aantal behoeften van het kind voldaan moeten worden.

- De behoefte aan **erkenning en waardering**
- De behoefte aan **affectie en geborgenheid**
- De behoefte aan **sociaal emotionele en fysieke veiligheid, duidelijkheid en continuïteit**.
- **Lichamelijke behoefte zoals verzorging**
- **De behoefte aan ontwikkeling, competentie**.

Binnen de mogelijkheden die er zijn zal kindercentrum Schateiland extra zorg en aandacht geven aan die kinderen die dat, om welke reden dan ook, extra nodig hebben.

Ruimte

Kinderen hebben ruimte nodig, letterlijk en figuurlijk. Een plek waar ze zich thuis voelen en waar ze dingen kunnen doen die ze leuk vinden. Daarom is het van belang dat de pedagogisch medewerker het kind ruimte bieden om zelf te ontdekken, niet te snel in te grijpen of te verbieden. Vertrouwen hebben in kinderen is een belangrijke voorwaarde om ze te kunnen begeleiden in hun ontwikkeling. Vertrouwen hebben betekent geen overspannen verwachtingen koesteren. Het kind de tijd gunnen zelf iets uit te zoeken of op te lossen.

Bijna alles waar een kind hulp voor nodig heeft leert het

uiteindelijk zelf te doen. Tijdens de groei naar zelfstandigheid hebben kinderen begeleiding nodig van volwassenen die het stadium van zelfstandigheid al bereikt hebben. De drang om het zelf te kunnen, om de eigenvermogens te gebruiken, te onderzoeken en te ontdekken is ieder gezond kind eigen.

De begeleiding die de pedagogisch medewerker bij Kindercentrum Schateiland biedt, bestaat eruit de zelfstandigheid van elk kind een plaats te geven binnen de grenzen van de groep en de beschikbare ruimte. Dit betekent spelmateriaal, activiteiten en ruimte bieden om de nieuwsgierigheid te bevredigen, maar tegelijkertijd grenzen stellen bij onderzoek dat gevaar oplevert voor het kind zelf of voor de anderen.

Kinderen de ruimte geven stil te staan bij het resultaat dat ze behaald hebben, het succes wat ze hebben geboekt. Elke stap die ze in hun leven zetten is alleen maar belangrijk omdat daardoor de volgende stap weer kan worden gemaakt. Bij ons kindercentrum is het heden het uitgangspunt en niet de toekomst. Het gaat om het samenzijn en samen doen met het kind in het nu. Verwonderen wat het kind al allemaal kan. Het kind accepteren met zijn onvolkomenheden. Aanvaarden dat het kind geen perfect kind is. Het kind ruimte geven om te leren

Zelfstandigheid

De pedagogisch medewerker hoeven op een directe manier helemaal niets aan de ontwikkeling te doen. Zij maken die alleen mogelijk door te zorgen voor voldoende ruimte, makkelijk zittende kleding, voldoende afwisselend spelmaterialiaal en veiligheid.

Een heleboel gaat vanzelf. Zonder dat je er veel aan hoeft te doen leert een kind grijpen, vasthouden, zitten, lopen en uiteindelijk fietsen en klimmen. Kinderen geven zelf aan te willen leren. Dat het kind het niet zo snel en goed doet als een volwassene is logisch. Het is een leerproces. Zelf doen is niet alleen een knappe prestatie, maar bouwt ook zelfvertrouwen op. Kinderen groeien en bloeien naarmate zij gesteund worden in hun behoefte naar zelfstandigheid.

Het kind moet ervaringen kunnen opdoen. Het kind moet de gelegenheid krijgen gevaren tegen te komen en fouten te maken zonder dat de volwassene ingrijpt en voor hem beslist. Hierdoor kan een kind weerbaar worden. Het moet immers later ook zelf problemen en gevaren het hoofd bieden en beslissingen kunnen nemen. Doordat het kind zelf op ontdekkingstocht kan gaan, wordt zijn zelfstandigheid ontwikkeld. Als opvoeder moet je kunnen onderkennen wat een kind al zelf kan, respect tonen voor wat het nog niet weet en respect hebben voor zijn leergierigheid.

Behalve het aanleren van vaardigheden heeft zelf doen alles te maken met het ontwikkelen van zelfvertrouwen. Een kind dat lekker in zijn vel zit zal eerder dingen ondernemen. Voor een goed zelfvertrouwen is het belangrijk dat kinderen stevig op beide benen staan. En dan vooral figuurlijk. Het ene been is: Ik ben de moeite waard. Mijn verzorgers hebben mij onvoorwaardelijk lief. Dit been maak je sterk door het bieden van geborgenheid, veiligheid, te knuffelen en door onder woorden te brengen wat het kind de moeite waard maakt. Het tweede been wat je nodig hebt om stevig te staan wordt gevoed door: Ik kan iets, hier ben ik goed in. Het opbouwen van zelfvertrouwen gaat om de aandacht en

betrokkenheid voor wat het kind al of bijna onder de knie heeft.

De twee pijlers vormen de basis, als die stevig is, staat het kind ook stevig in zijn schoenen.

Met het bevorderen van de zelfstandigheid van een kind wordt al begonnen bij de babygroep. Wanneer een kind belangstelling heeft voor zijn omgeving, wordt die omgeving hem aangeboden. De pedagogisch medewerkers doen zelf steeds een stapje terug. Tijdens de vaste verzorgmomenten worden alle handelingen waar het kind om vraagt om zich veilig en geliefd te weten benut om hem te laten voelen hoezeer we van het kind houden en hoe belangrijk hij voor ons is.

Het wordt hem mogelijk gemaakt om zichzelf in zijn bewegingen te leren kennen en in zijn eigen tempo op onderzoek uit te gaan. Hij krijgt speelruimte en het vertrouwen dat het invullen van zijn "vrije tijd" een zeer belangrijk aspect van zijn leven is. Er wordt geen haast gemaakt. Het kind krijgt de ruimte en de tijd. Het kind krijgt de veiligheid, maar ook de uitdaging van geschikt bewegings- en spel materiaal.

Respect

De essentie van respect is het erkennen van het recht eigen keuzen te mogen en kunnen maken, maar tevens het krijgen van erkenning voor wie je bent en wat je doet. De pedagogisch medewerkers van Kindercentrum Schateiland helpen het kind op weg bij het maken van keuzen. Keuzen waarbij gaandeweg de consequenties voor zichzelf, de ander en de omgeving in overwegingen moet worden meegenomen. Dit proces kan omschreven worden als een

bewustwordingsproces. Onder de omgeving wordt verstaan, de maatschappij waarin het kind opgroeit, met een diversiteit aan culturele en natuurlijke aspecten, waarbinnen de normen en waarden worden overgedragen.

Een belangrijk aspect van het werken in ons kindercentrum is zorgen dat iedereen zich er, ondanks al die verschillen “thuis” kan voelen. Het gaat hierbij om twee zaken: respect voor ieder in zijn of haar eigenheid en het respectvol omgaan met verschillen tussen mensen.

Een kind is niet maakbaar. Het komt ter wereld met een bepaald temperament. Het kind accepteren met al zijn gebreken. Met alles wat ons eigenlijk aan dat kind-zijn niet bevalt.

Als we kinderen als kleine volwassenen beschouwen, valt op wat ze niet kunnen en in welke opzichten ze de mindere van de volwassene zijn. Ze schieten in veel opzichten te kort en moeten nog heel veel leren. Maar voor de kinderen zelf, die aan de ontwikkeling bezig zijn, voelt elke stap als een mijlpaal in plaats van een tekort. Kind zijn is een fase in het leven. Het eigene aan een kind is niet alleen dat het verschilt met een volwassene, maar ook dat het net even anders is dan de andere kinderen. Het is een doel rekening te houden met het ontwikkelingsniveau van de kinderen, een andere uitdaging is het, ieders persoonlijkheid tot zijn recht te laten komen. Dat betekent niet dat iedereen maar zijn eigen gang moet gaan, maar dat er ruimte is voor variaties. Het laat een kind in zijn waarde als het om zijn eigen prestaties, zijn eigen aanpak en zijn eigen inbreng wordt gewaardeerd.

Het wezenlijke in de omgang van ons kindercentrum is respect. Respect hebben voor het kind betekent dat je het kind serieus neemt in alles wat het doet, ernaar kijkt zoals het is en nagaat wat het kind met bepaald gedrag wil zeggen. Als volwassene bestaat de neiging om een kind te beschermen en te betuttelen, omdat je bang bent dat hem iets zou overkomen. Maar hierdoor ontnemen je hem de kans om zichzelf te ontwikkelen tot een onafhankelijk persoon.

Veilige hechting

De pedagogisch medewerker in ons kinderdagverblijf zal de haar toevertrouwde kinderen pedagogische kwaliteit bieden. Als alternatieve opvoeder is ze immers een onderdeel van de opvoedingsverbreding. Ze zal dan ook proberen een veilige gehechtheidrelatie met de haar toevertrouwde kinderen te ontwikkelen.

Voor het aangaan van een veilige gehechtheidrelatie is stabiliteit en continuïteit van de groepsleiding noodzakelijk. De verschillende situaties moeten voorspelbaar blijven door een zekere regelmaat. Dit betekent dat iedere opvoeder regelmatig met het kind samen moet zijn om sensitief en responsief te kunnen reageren op de signalen van een kind.

Illustratief voor het overlevingsaspect van gehechtheidsgedrag is dat kinderen vooral in tijden van verdriet of vermoeidheid of in stress situaties proberen zoveel mogelijk in de buurt te blijven van hun moeder en of andere gehechtheidfiguren. Het kind zal zich tegen het vertrek van de gehechtheidfiguur verzetten en zich bij diens terugkeer even aan haar vastklampen of op een andere manier zijn blijdschap tonen over de hernieuwde aanwezigheid. Ook in een min of meer onbekende omgeving fungeert de gehechtheidfiguur als

vertrouwde basis van waaruit de omgeving wordt ontdekt. De balans bij het kind en de balans bij de opvoeder moeten zodanig op elkaar afgestemd worden dat eventuele verstoringen van het evenwicht zo min mogelijk negatieve invloed heeft op het kind. Een stabiele relatie met regelmatig terugkerende contactmomenten vormt een noodzakelijke voorwaarde voor het tot stand komen van een goede afstemming tussen gedragingen van opvoeder en kind.

De overgangsfase naar een andere groep of binnen het kindercentrum zal heel goed begeleid worden. Er zal gekeken worden naar de signalen van het individuele kind en niet halsstarrig vastgehouden worden aan vaste gewoningsschema's. De opvang zal zo stabiel en voorspelbaar mogelijk worden georganiseerd. Een stabiele responsieve pedagogisch medewerker is heel belangrijk voor de kinderen, evenals de ruimtelijke indeling, de hygiëne en de veiligheid zijn indirect van invloed op het kunnen ontwikkelen van een goede gehechtheids relatie.

Duidelijkheid

Kinderen blijven kinderen, ze moeten nog zoveel ontdekken: de grenzen van hun eigen kunnen en de grenzen van wat acceptabel is en wat niet. Kinderen vragen daarbij om duidelijkheid. Niet alleen om duidelijke grenzen en regels, maar ook en evenzeer om duidelijke bewijzen van onze genegenheid, onze betrokkenheid.

Kinderen hebben zelden de behoefte om hun verzorgers het leven zuur te maken, of deze tegen hen in het harnas te jagen.

Ze hebben er juist alle belang bij om de genegenheid van hun verzorgers te behouden. Het leven is voor hen – zeker- voor kleine kinderen – in veel opzichten zo ingewikkeld, zo onduidelijk en zo bedreigend, dat ze dringend behoefte hebben aan veiligheid en zekerheid. En wie kan ze die het beste bieden dan hun verzorgers? Verzorgers die kinderen duidelijke regels en grenzen voorhouden en daar zeker en consequent mee omgaan, laten daarmee dus eigenlijk weten dat zij van het kind houden.

Kinderen ontduiken de regels en de grenzen die hun gesteld worden ook niet omdat ze van nature een lastig karakter hebben dat hen dwingt om tegen de draad in te gaan. Kinderen moeten het ontdekken van grenzen kunnen oefenen. Tegelijk moeten kinderen leren dat het overschrijden van een grens gevolgen kan hebben.

Regels / Grenzen

Bij onacceptabel gedrag en/of het overschrijden van een grens zal de pedagogisch medewerker altijd het gedrag afkeuren en niet het kind.

Als de pedagogisch medewerker het gedrag van een kind wil corrigeren – dan zal zij zichzelf eerst de vraag stellen: welk concreet gedrag van dit kind is onacceptabel, wat doet of zegt het kind waardoor ik het gevoel krijg wat ik nu heb? Een duidelijk antwoord op die vraag is altijd stap een bij het stellen van regels en grenzen.

Rituelen

Rituelen zijn steeds terugkerende momenten in het samenleven. Zij zijn belangrijk omdat zij veiligheid en houvast geven. Het bereiden van de maaltijden, het samen eten, het afruimen, de kring en de verschoonmomenten en het slapen gaan zijn dagelijks terugkerende rituelen.

Weerbaarheid

Kinderen tot en met zeven jaar mogen niet zonder toezicht buiten het afgescheiden speelterrein van het kindercentrum spelen. Zij zijn fysiek en mentaal nog niet opgewassen om goed te reageren op “jij mag niet meedoen” of zich te vereren tegen kinderen die fysiek geweld gebruiken. Met kinderen vanaf 8 jaar worden duidelijke afspraken gemaakt. Zij mogen – afhankelijk van de weerbaarheid van het kind en de afspraken met de ouders/verzorgers- wel buiten het omheinde terrein van het kindercentrum spelen.

Inrichting / Meubilair

De kinderen hebben een plek nodig waar ze zich thuis voelen en waar ze dingen kunnen doen die ze leuk vinden. De groepsruimten worden daarom zo ingericht dat het prettig is om er te zijn. De kinderen kunnen er tot rust komen of juist druk zijn. Er zijn voldoende en gevarieerde spel en speel mogelijkheden die uitdagen tot samendoen en te ontdekken. Er is een goed evenwicht tussen veiligheid en risico aangebracht.

De inrichting, het meubilair, het speelgoed en de speel toestellen voldoen aan de laatste arbo- en veiligheidsnormen. Elk kind heeft van nature een gevoel van orde in zich. Als opvoeder sluiten wij hierop aan door ervoor te zorgen dat

er in de omgeving van het kind orde heerst. Deze orde heeft tot gevolg dat het kind zelf weet waar alles hoort te staan en wat het kan verwachten. Doordat alles een vaste plaats heeft, kan een kind al heel veel zelf en heeft het de volwassene vaak niet nodig.

Het kind kan zelf kiezen wat het wel of niet wil. De kinderen mogen veel speelgoed of materialen zelf pakken.

Door het werken met verschillende hoeken met verschillende functies lopen kinderen elkaar niet in de weg. Er zijn verschillende spel en speelhoeken aanwezig in het kindercentrum passend bij de leeftijd, het ontwikkelingsniveau en de behoefte en de interesses van de kinderen. De inrichting en de indeling van de verschillende hoeken kan desgewenst aangepast en veranderd worden.

Stimuleren

Stimuleren is bij Kindercentrum Schateiland meer dan alleen het ter beschikking stellen van materiaal. Het betekent ook precies kijken waar een kind behoefte aan heeft, wat het kan, of juist nog niet.

De pedagogisch medewerker stimuleert het kind indien nodig tot spelen, zeker als een kind dit van huis uit niet gewend is. Zij zullen daarom regelmatig met de kinderen of individueel met een kind spelen. Door de interactie ontstaat een spelsituatie en leert de groepsleiding het kind beter kennen in zijn interesses en ontwikkeling. Het stimuleren is niet alleen een kwestie van volgen, maar ook richting geven aan dat proces. Kinderen leren en ontwikkelen zich vooral in en door de interactie en dialoog met de anderen.

Taal en handelen hebben veel met elkaar te maken. Met woorden worden handelingen en gebeurtenissen weergegeven. Voor het stimuleren van de taalontwikkeling zal de pedagogisch medewerker zoveel mogelijk benoemen wat ze doet en wat het kind doet.

Vrij spel

Spel is een activiteit waar volwassenen geen greep op hebben. Het kind voelt er zich onafhankelijk in. Het spel heeft grote waarde voor het kind.

Vrij spel biedt kinderen de mogelijkheid een beetje onafhankelijk te zijn van de volwassenen.

Spel kan een 'uitlaatklep' worden voor gevoelens die het kind bij anderen niet kwijt kan. Spel is als het ware de psychologische ruimte waarin het kind leeft. Met behulp van spel en speelmateriaal worden de verschillende ontwikkelingsgebieden aangesproken en gestimuleerd. Het stimuleren en begeleiden van spel is meer dan het ter beschikking stellen van materiaal. Het betekent ook kijken waar een kind behoefte aan heeft, wat het aan kan en wat niet.

Als kinderen verschillende spel en ontwikkelingsmaterialen tot hun beschikking hebben, kunnen ze een keuze maken. Ze ontdekken wat hen ligt, waar ze plezier aan beleven of waar ze minder warm voor lopen. Kinderen voeren de ontwikkelingsstaken op de ontwikkelingsgebieden op verschillende manieren en in verschillend tempo uit. Daardoor loopt de behoefte aan spel materiaal uiteen, maar ook de functie en de betekenis die het heeft voor een kind.

Observeren van kinderen

Om erachter te komen wat kinderen bezighoudt en ze te kunnen begrijpen, worden de kinderen geobserveerd. Dat

betekent kijken en luisteren wat ze doen, wat ze leuk vinden. Wat zijn hun interesses? Observeren is in de allereerste plaats dat de onderzoeker steeds een nieuwsgierige, onderzoekende houding of instelling heeft.

Observeren is een kunst. Het betekent aan de ene kant "erbij" zijn en je ogen goed de kost geven. En het betekent aan de andere kant een zekere afstand houden, het laten gebeuren, niet ingrijpen, ruimte geven. Het vereist oefening om goed te kunnen observeren en om er achter te komen wat een kind werkelijk wil. Ook omdat kinderen iedere dag anders zijn.

Het goed bijhouden van de observaties, over een wat langere tijd kan helpen om een beter beeld van het kind te krijgen.

Observatie helpt bij het creëren van een leerzame omgeving waarin kinderen zich op hun gemak voelen. Gedrag levert immers belangrijke informatie op waaruit u direct af kunt leiden hoe de kinderen zich voelen. Kindercentrum Schateiland werkt met de observatie methode "Focus op kinderen".

Deze methode biedt inzicht in de mogelijkheden om te werken aan:

- **de groep als geheel**
- **het pedagogisch handelen van de groepsleidsters**
- **de indeling, inrichting en uitstraling van de ruimte**
- **de aanschaf en het gebruik van het materiaal**
- **de samenwerking op de groep en in het kindercentrum**
- **de contacten en de gesprekken met de ouders**

Met behulp van deze observatie methode bouwen groepsleiding en directie aan nog meer kwaliteit en de waarborging daarvan.

Socialisatie / Identificatie

Socialisatie betekent: het aanleren van de normen en de waarden die binnen de samenleving bestaan. Dit aanleren gebeurt in eerste instantie door de opvoeding, maar in feite gaat het je hele leven door. Je bent steeds aan het leren aanpassen aan de omgangsnormen van de groepen waar je bij hoort: op het kindercentrum, op school, op je werk, binnen vereniging en binnen vriendschappen.

Socialisatie begint bij de ontwikkeling van de relatie tussen ouder/ verzorger en kind. Dit contact ontwikkelt zich vanaf de geboorte, ongeacht het cultuurpatroon waar het kind opgroeit. Tijdens de eerste levensjaren ontwikkelen de hersenen zich in snel tempo. Het kind verandert en leert onderscheid te maken tussen 'ik' en de 'ander'. Omdat het kind dat onderscheid gaat zien, gaat het zich hechten. Binnen de relatie 'ik' en de 'ander' ontstaat het wij gevoel op voorwaarde dat de hechting veilig plaats vindt.

Identificatie betekent: even voelen en zijn zoals het kind is in die bepaalde leeftijdsfase. Daarbij worden de eigen volwassen gevoelens, meningen en wensen opzij gezet. Identificatie is de basis voor socialisatie. Socialisatie van kinderen vindt plaats door identificatie met de volwassenen en met kinderen onderling.

De moeilijkheid in het identificeren zit hem in het telkens weer opzij zetten van de eigen gevoelens. Het kind leeft nu eenmaal in een andere gevoelswereld, die, afhankelijk van de leeftijdsfase, steeds verandert. Vereenzelviging met gevoelens van de ander, gevoelens die anders zijn dan die hij zelf heeft, wekt bij het kind het

vertrouwen dat hij begrepen en gewaardeerd wordt in zijn eigen gevoel, in zijn ontwikkeling.

Om goed te identificeren is het noodzakelijk dat de pedagogisch medewerker leert om sensitief en responsief te reageren op de signalen van een kind.

Sensitief is het aanvoelen van het kind, zijn signalen (leren) begrijpen.

Responsief zijn betekent snel (genoeg) de benodigde aandacht aan het kind geven.

De organisatie van het kindercentrum dient zodanig opgezet te zijn dat zij de sensitiviteit van de pedagogisch medewerker stimuleert en bevordert en de responsiviteit van de pedagogisch medewerker alle kans geeft.

Belangrijke inspirators van het pedagogisch beleid zijn: Januz Korczak, Thomas Gordon, Lietje van Blaaderen, Emmi Pikler en Ingeborg Bosch.

Deze inspirators hebben bijgedragen tot het ontwikkelen van het pedagogisch beleid.

Wij zijn er van overtuigd dat het werken volgens ons pedagogisch beleid een bijdrage levert in het identificatie en socialisatie proces van kinderen in groepsverband.

Hoe geeft de Groepsleiding vorm aan de vier ontwikkelingsdoelen binnen het pedagogisch beleid van Kindercentrum Schateiland?

Opvoedingsdoel A. Emotionele veiligheid

Emotionele veiligheid en welbevinden wordt bepaald door 3 aspecten:

1. Goede en vertrouwde relaties tussen:
 - Pedagogisch medewerker en ouders. Pedagogisch medewerkers werken samen met de ouders en vullen de gezinsopvoeding aan. Ouders en thuisopvoeding zijn voor jonge kinderen het belangrijkste.
 - Pedagogisch medewerkers en de kinderen. Deze relatie is het hart van het pedagogisch handelen. Het is de basis van emotionele veiligheid.
 - Kinderen met elkaar. Kinderen komen graag naar het kindercentrum om te spelen met andere kinderen. Er is een wij gevoel in de groep.

Goede en vertrouwde relaties ontstaan door:

- Vaste relaties. Door herhaald contact leren kinderen elkaar en de pedagogisch medewerkers kennen en ontstaat er vertrouwen.
- Goede communicatie vaardigheden van de pedagogisch medewerkers.
- Aandacht en ruimte voor diversiteit, verschillen tussen mensen en culturen.

2. Structuur en voorspelbaarheid
 - Duidelijke grenzen en rituelen, waardoor het gedrag van de kinderen bijna vanzelfsprekend positief wordt begeleid.
 - Indeling en inrichting van de ruimte, zodat kinderen ongestoord samen en alleen kunnen spelen en er ruimte is voor een rijk scala aan activiteiten.
 - Dagritme en groepssamenstelling, aansluitend bij de behoeftes van kinderen aan spelen, uitdaging, rust en verzorging.
3. Een gezonde omgeving en voldoen aan basisbehoeftes
 - Behoeftes aan veiligheid en welbevinden
 - Behoeftes om te leren en te ontwikkelen

Mensbeeld

Ieder mens heeft een beeld van zichzelf: het zelfbeeld*
Je wordt niet met een zelfbeeld geboren. Het zelfbeeld is aangeleerd. Je leert wie je bent door wat anderen tegen je zeggen, of door wat ze laten merken zonder woorden. Mensen zijn er om elkaar gelukkig te maken*, van elkaar te genieten, te leren, op te voeden en ervaringen te delen.

Communicatie

De basiscommunicatie bij Kindercentrum Schateiland omvat:

- Sensitieve responsiviteit: De pedagogisch medewerkers hebben individuele aandacht voor alle kinderen. Ze luisteren naar de kinderen en gaan in gesprek.
- Respect voor de autonomie van het kind. De pedagogisch medewerkers geven kinderen de gelegenheid om zelf oplossingen te zoeken en keuzes te maken. Ze hanteren het dagprogramma flexibel.
- Praten uitleggen en luisteren. De pedagogisch medewerkers maken de buitenwereld en de

gevoelenswereld voor kinderen begrijpelijk door te praten, uit te leggen en naar kinderen te luisteren.

- Structuur en rituelen. De pedagogisch medewerkers geven duidelijk leiding en stellen grenzen. Ze geven gedragsaanwijzingen en leren de kinderen wat ze moeten doen door rituelen en door zelf het goede voorbeeld te geven. Ze voorkomen gedragsveranderingen door een goede inrichting van de ruimte en een goed dagritme.
- Ondersteunen van positieve relaties tussen de kinderen. De pedagogisch medewerkers zorgen ervoor dat de kinderen zich veilig en vertrouwd met elkaar voelen. Ze stimuleren.
- verbondenheid in de groep en een wij gevoel door rituele en positieve aandacht voor alle kinderen. Ze stimuleren vriendschap tussen de kinderen en plezier in samen spelen.

Bij communicatie is er bij Kindercentrum Schateiland sprake van tweerichtingsverkeer: De pedagogisch medewerker vangt signalen* op van het kind en zendt signalen uit naar het kind. De pedagogisch medewerker uit haar gevoelens, behoeften en opvattingen in ik-taal*. Ze luistert goed naar de gevoelens en verlangens van het kind. Daarmee bevordert ze een evenwichtige relatie tussen leidster en kind.

Sensitief

Bij het ontvangen van signalen van een kind, is de pedagogisch medewerker van Kindercentrum Schateiland alert op de achterliggende gevoelens en behoeften. Wat wil een kind met dit signaal eigenlijk zeggen? Welk gevoel of welke behoefte zit hierachter? Jonge kinderen communiceren veel met lichaamstaal*. De pedagogisch

medewerker kijkt daarom veel naar het gedrag van het kind en probeert zoveel mogelijk signalen op te vangen. De pedagogisch medewerker geeft op deze wijze een sensitieve houding. Signalen die een kind uitzendt, worden door de leidster opgevat als contact initiatief*

Responsief

Wanneer een kind een signaal uitzendt als initiatief tot contact, dan probeert de pedagogisch medewerker van Kindercentrum Schateiland hier op een juiste wijze op te reageren. De pedagogisch medewerker heeft op deze wijze een responsieve houding. Ze reageert met een ontvangstbevestiging*. Laat merken dat zij het kind gezien en gehoord heeft. Het kind zal zich hierdoor bevestigd voelen. Dat biedt een kind emotionele veiligheid.

Ruimte geven

Ieder kind mag zijn zoals het is. De pedagogisch medewerker van Kindercentrum Schateiland geeft het kind de ruimte om zich te uiten en te ontwikkelen op zijn eigen wijze. Wanneer een kind gevoelens van blijdschap heeft of boosheid, dan mogen deze gevoelens er zijn. De pedagogisch medewerker zal hier met acceptatie en begrip op reageren. Ze zal actief naar het kind luisteren*. Op deze manier zal het kind de leidster gaan zien als iemand waar je terecht kunt en die je kan vertrouwen.

Competenties

Kinderen zijn trots op wat ze kunnen. Ze willen dat laten zien en delen. Daarom hebben we de competenties vertaald in hun woorden. Zo komen we tot de volgende soorten competenties: De pedagogisch medewerkers van

Kindercentrum Schateland bieden een belangrijke bijdrage in de ontwikkeling van hieronder genoemde competenties.

Kijk is mag er zijn (Emotionele competentie)

Het gevoel er te mogen zijn en op anderen te kunnen vertrouwen ontstaat bij kinderen in relatie met anderen. Belangrijke voorbeelden:

- Vertrouwen in pedagogisch medewerkers. Het kind kan steun zoeken en zich laten troosten. Bij spelen gebruikt het kind de pedagogisch medewerker als veilige bak en zoekt nabijheid of oogcontact.
- Bewustwording van zichzelf. Bijvoorbeeld van de eigen smaak van het eten. Het kind durft iets te ondernemen. Het kind laat merken als hij of zij aanraking niet fijn vindt bij het verzorgen.
- Vertrouwen op eigenkracht en vermogen. Het kind leert door vallen en opstaan en is niet snel ontmoedigd. Het kind wil zelf problemen oplossen en onderzoekt haar omgeving.
- Bewustwording van identiteit en sekse, leeftijd en persoonlijke kenmerken.
- Positieve levenshouding. Plezier in eigen lijf en leven, plezier in omgaan met anderen. Het kind geniet van knuffels van de pedagogische medewerker, eet met smaak, geniet van
- bewegen en nieuwe vaardigheden.

Kijk we doen het samen. (Sociale competentie)

Ook sociale competenties ontstaan in relatie met anderen. Voorbeelden zijn:

- Hulp vragen en ontvangen. Bijvoorbeeld bij het aan- en uitkleden kan het goed

- samenwerken. Het kind weet wanneer het de armpjes omhoog moet doen, wat hij of zij zelf kanen waar hulp nodig is.
- Gevoel er bij te horen en verbondenheid met familie en de groep in het kindercentrum. Het kind is blij als het wordt opgehaald en kijkt graag naar foto's van thuis. Het kind is trots op zijn of haar ouders. In de groep kent het de liedjes en weet bij welke pedagogische medewerkers hij of zij hoort
- Anderen aanvoelen en rekening houden met elkaars gevoelens. Het kind kan andere troosten en snapt wanneer hij of zij een ander niet moet storen. Het kind kan aanwijzingen van de pedagogische medewerkers opvolgen.
- Imiteren. Het kind kan goed kijken en nadoen, zowel volwassenen als kinderen. Het kind kan gedrag voordoen en ander kinderen uitnodigen om te imiteren.
- Samen spelen. Het kind kan beurten geven en nemen, snapt wat andere kinderen willen, bij het spel van andere kinderen aansluiten, conflicten oplossen en verzoenen.
- Initiatief nemen en volgen, leiding geven en accepteren. Het kind kan een spel beginnen en andere kinderen rollen geven.
- Bijdragen aan het geheel en helpen: Het kind kan helpen met opruimen, tafeldekken, schoonmaken, jongere kinderen helpen, troosten, cadeautjes maken.
- Zorg voor de natuur. Het kind weet hoe hij of zij met planten en of dieren om moet gaan, is nieuwsgierig en zorgzaam.

Kijk, ik kan het zelf. Het lukt me (motorisch- zintuiglijke competentie)

Jonge kinderen hebben een aangeboren drang om dingen zelf te doen. Eerst binnen de relatie met de verzorgers, later in toenemende mate zelfstandig. Bijvoorbeeld kruipen, loslopen, glijden, fietsen. Competenties op dit gebied zijn:

- Grof motorische vaardigheden zoals kruipen, lopen, rennen, springen, glijden, dansen, schommelen.
- Evenwicht bewaren zoals bij los zitten, lopen, zich omdraaien, kopje duikelen.
- Fijn motorische vaardigheden bij het eten, aan en uitkleden, spelen met fijner materiaal als blokjes, papier verf, puzzels.
- Bewegen op muziek en maken van ritmische bewegingen.
- Plezier in bewegen, gevaar onderkennen.
- Plezier in zintuiglijke ervaringen als ruiken, voelen, horen, proeven en zien.
- Bouwen en uitvinden. Het kind vindt oplossingen bij het maken van garages van blokken, hutten, bruggen maken enz...

Kijk is voel, denk en ontdek (cognitieve competentie)

Jonge kinderen zijn kleine onderzoekers. Ze willen de wereld snappen: hun sociale wereld, hun gevoelswereld, de natuur en de dingen. Ze verruimen hun wereld door nieuwe ontdekkingen. Belangrijke competenties zijn:

- Begrijpen en benoemen van emoties en bedoelingen bij verzorgen en samenspelen.
- Boos, blij, verdrietig, moe, pijn, mee willen doen, niet mee mogen doen enz...
- Gebruiken van zintuigen bij het verkennen van de wereld. Horen, zien, proeven, ruiken, voelen. De wereld willen

ontdekken.

- Kennen van woorden voor vertrouwde dingen, dieren, seizoenen en het weer
- Zoeken naar verbanden tussen gebeurtenissen
- Ordenen, meten en tellen. Verzamelen van vertrouwde dingen en materialen.
- Geconcentreerd (alleen) spelen en vasthouden aan een plan.

Luister ik kan het zelf zeggen (taal en communicatie competentie)

Zelf de aller jongste kinderen hebben vaardigheden om zichzelf kenbaar temaken. Door geluidjes, gebaren, kijken, oogcontact. Rond het eerste jaar komt daar taal bij. De taal van jonge kinderen is aanvankelijk zeer beperkt. Maar effectief voor een goed verstaander. Competenties die kinderen ontwikkelen zijn:

- Praten met woorden en eenvoudige zinnen.
- Non verbale communicatie begrijpen
- Beurt nemen en geven
- Gemotiveerd zijn om anderen te begrijpen en om zichzelf begrijpelijk te maken.
- Luisteren naar een verhaal.
- Vertellen wat het voelt, wil of meegemaakt heeft.
- Kijken en begrijpen van plaatjes en of foto's.
- Begrijpen van de betekening van de geschreven taal.

Kijk, ik ben een lief en goed kind (morele competentie)

Jonge kinderen willen er graag bijhoren en verlangen naar goedkeuring. Ze zijn ontvankelijk voor regels en gezamenlijke rituelen. Ze leren gehoorzamen en ook om zichzelf te gehoorzamen. Dat laatste wil zeggen dat ze minder impulsief

worden. Ze leren competenties om:

- Emoties op een acceptabele manier te uiten. Het zeggen in plaats van te slaan en te schoppen.
- Te beseffen dat het eigen handelen iets te weeg brengt. Dat het kind iemand blij kan maken en pijn kan doen.
- Verantwoordelijkheid en schuldbesef tonen. Na een ruzie wil het kind het weer goed maken.
- Te gehoorzamen en goede manieren te laten zien. Het kind kan aanwijzingen opvolgen en luisteren.
- Voor zichzelf opkomen. Als het kind onheus behandeld is, kan hij dat zeggen en duidelijk maken.
- Morele gevoelens uiten als trots, schuld en schaamte. Als het kind iets goed of fout heeft gedaan, is dat duidelijk of laat hij of zij dat zien in lichaamstaal.
- Het kind kan het ook zeggen met woorden.
- Respect hebben voor diversiteit. Het kind weet dat niet alle kinderen hetzelfde zijn.
- Dat sommige meer of minder kunnen. Dat sommige kinderen een andere taal spreken en ander voedsel eten.

Kijk ik kan dansen, zingen en iets maken (expressieve en beeldende competentie)

Ritmes, bewegen en zanggeluid maken horen bij de natuur van de mensen. Evenals de neiging om zich uit te drukken in materie, door verven, tekenen, kleien, dingen maken. Competentie s die kinderen ontwikkelen hebben betrekking op:

- Beweging en dans
- Zingen en muziek maken
- Teken en, verven en beeldende uitingen
- Bouwen en constructies maken
- Gevoel voor schoonheid

Opvoedingsdoel B. Persoonlijke competentie

Positief zelfbeeld

Kinderen die "persoonlijk competent" zijn hebben een positief zelfbeeld. Ze ontwikkelen zich optimaal, voelen zich gelukkig, hebben zelfvertrouwen, zelfrespect en plezier in het leven. De pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland beseft hoe belangrijk het is om te werken aan een positief zelfbeeld bij een kind. Iemand met een positief zelfbeeld vindt zichzelf aardig en de moeite waard, vindt dat hij al heel wat kan, is tevreden met zichzelf en anderen, is minder bang. Dat alles geeft een kind zelfvertrouwen om nieuwe dingen te ondernemen en zich verder te ontwikkelen.

Stimuleren

De pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland probeert een kind te helpen zichzelf de moeite waard te vinden, door pogingen van het kind om zelf dingen te doen, te stimuleren. Een kind krijgt daardoor het gevoel dat hij wat kan. De pedagogische medewerker beseft dat de manier waarop ze complimenten of kritiek geeft, hierbij veel uitmaakt. De pedagogische medewerker communiceert veel ik- taal omdat dit een positieve bijdrage levert aan de vorming van het zelfbeeld van het kind.

Kritiek geven

Als een kind iets doet dat voor de pedagogische medewerker onacceptabel, dan komt dat meestal omdat het gedrag van het kind botst met de behoefte van de pedagogische medewerker. Op zulke momenten reageert de pedagogische

medewerker van Kindercentrum Schateiland met een confronterende ik- boodschap: ze benoemt het gedrag van het kind, het gevoel van haarzelf en het (concrete en tastbare) gevolg. Op deze manier geeft de pedagogische medewerker het kind de ruimte voor zijn eigen ontwikkeling en maakt tegelijkertijd duidelijk waar haar grenzen liggen. Ze veroordeelt wel gedrag van het kind, maar nooit het kind zelf. De pedagogische medewerker beseft dat straffen van kinderen veel nadelen heeft: Kinderen ontwikkelen dan een negatief zelfbeeld.

Complimentjes

De pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland ziet dat een kind zich vaak gedraagt op een manier die heel aanvaardbaar voor haar is, op een manier die de pedagogische medewerker prettig vindt, waar ze tevreden over is. De pedagogische medewerker reageert daar dan op met een positieve ik-boodschap* ze vertelt en toont welke prettige gevoelens en beleving het gedrag van het kind bij haar oproept. Ze laat met positieve ik-boodschappen, een kind delen in de vreugde, warmte en blijdschap die het kind haar bezorgt. Deze vorm van waardering uiten is heel belangrijk voor kinderen. De pedagogische medewerker werkt op deze manier mee aan het positieve zelfbeeld en zelfvertrouwen van het kind en leert het positieve gevoelens te uiten. De pedagogische medewerker beseft dat ze beter geen oordeel over het kind kan geven en dat er risico's zitten aan het belonen van een kind. Een kind kan zich er ongemakkelijk bij voelen en er onzeker van worden, omdat het steeds het oordeel en de goedkeuring van de ander nodig heeft.

Hulp en steun

Door goed te kijken en te luisteren naar het gedrag van een kind, ziet de pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland het wanneer een kind een probleem heeft. Ze helpt het kind door naar hem te luisteren. De pedagogische medewerker toont acceptatie en begrip. Ze luistert actief*. Ze neemt de gevoelens van het kind serieus en benoemt ze. Daardoor geeft de pedagogische medewerker het kind de kans zijn gevoel van verdriet, angst en boosheid te verwerken, een oplossing te zoeken of zijn gedrag te veranderen. De pedagogische medewerker beseft dat een kind op deze manier leert om zich zo te ontwikkelen dat het kind zijn problemen leert op te lossen, minder oplossingen bij anderen gaat zoeken en een kind meer eigenverantwoordelijkheid en zelfstandigheid leert hanteren.

Opvoedingsdoel C. Sociale competentie

De groep

Een kindercentrum is een sociaal gebeuren. Kinderen verblijven er samen in een groep. De sociale ontwikkeling van een kind wordt gestimuleerd wanneer pedagogische medewerker erin slagen van hun groep een goede groep te maken: een levendige groep met veel sociale contacten tussen de kinderen onderling.

Sociaal

Wanneer de pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland werkt aan de emotionele veiligheid en persoonlijke competentie van een kind, dan is de basis gelegd

voor de sociale ontwikkeling. Voor kinderen jonger dan 3 jaar is het nog moeilijk om uit zichzelf rekening te houden met een ander. Ze kunnen zich nog niet goed verplaatsen in een ander. Ze zijn nog erg op zichzelf gericht en minder op de ander. De pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland stimuleren de sociale ontwikkeling van een kind door bij zijn/haar gedrag het kind regelmatig te wijzen op de (positieve of negatieve) gevolgen voor een ander. Ze maakt daarbij gebruik van positieve -, antwoordgevende- of confronterende ik-boodschappen.

Conflicten

In een groep (jonge) kinderen ontstaan regelmatig conflicten. De pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland ziet in dat deze lastige situaties ook een positieve kant hebben. Met hulp van de leidster kunnen kinderen conflicten oplossen. En van problemen oplossen leren ze ook nieuwe dingen. Bij het oplossen van problemen doen kinderen taalvaardigheden, sociale en cognitieve vaardigheden op. Ze zien verschillen, uiten gevoelens en leren die van anderen te begrijpen. Zo worden conflicten in de groep iets heel gewoons. Ze leren samenwerken door conflicten met succes op te lossen.

Kijken naar kinderruzies

Als kinderen onderling ruzie hebben, ligt het probleem allereerst bij hen: de kinderen hebben een probleem. Bij het begeleiden van kinderen als zij ruzie maken, houdt de pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland goed in de gaten of ze de ruzie wel of niet op zijn beloop kan laten. De meeste onderlinge ruzies lossen zich vanzelf op, ook bij

jonge kinderen. Daarom kijkt de pedagogische medewerker op een afstand naar wat er gebeurt en houdt zichzelf er zoveel mogelijk buiten. De kinderen vinden meestal wel een manier om het zelf op te lossen. Onderlinge ruzies tussen kinderen kunnen echter een probleem worden. Ingrijpen van een leidster wordt bijvoorbeeld noodzakelijk als het te gevaarlijk wordt, de ruzie blijft doorgaan, de partijen ongelijk zijn of er iets wordt vernield.

Ingrijpen bij ruzie

Als een pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland ingrijpt, gaat ze naar de kinderen toe en stopt hun gedrag; met woorden en soms met daden: d.w.z. ze haalt ze uit elkaar of pakt het voorwerp waarover ze vechten af en legt uit dat ze het dadelijk weer terug krijgen. Ze gebruikt een confronterende ik-boodschap om hen duidelijk te maken wat hun gedrag voor haar of de ander betekent. Ze schakelt dan over op actief luisteren naar heftige gevoelsuitingen.

Conflicten oplossen

De pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland helpt kinderen bij het zelf oplossen van hun ruzie met behulp van de overlegmethode*. De pedagogische medewerker oefent geen macht uit en laat de kinderen hun eigen oplossing bedenken. De pedagogische medewerker geeft de kinderen de kans zelf verantwoordelijkheid te dragen en accepteert hun oplossing, ook als die haar niet ideaal lijkt. Als kinderen leren om via de overlegmethode conflicten op te lossen, weten ze behoeften van anderen en van zichzelf te respecteren. Ze leren dat een conflict meerdere kanten heeft, dat gevoelens belangrijk zijn en vele win-win oplossingen mogelijk zijn. Bovendien leren ze dat zij zelf conflicten kunnen oplossen.

Opvoedingsdoel D: Eigen maken van normen en waarden

Regels en grenzen

De pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland zorgt met een minimum aan regels voor een maximum aan duidelijkheid. Duidelijkheid geeft een kind houvast en zekerheid. De leidsters proberen in overleg één grens te trekken. Regels in de omgang met elkaar maken het samenleven makkelijker. Regels hangen aan een norm en normen hangen aan een waarde. Door regels te stellen brengt de pedagogische medewerker de onderliggende normen en waarden over aan het kind.

Het gezag van de leidster

De pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland zal haar macht als pedagogische medewerker niet gebruiken om haar wil op te leggen aan het kind en het te dwingen. Ze zal echter haar natuurlijk gezag als leidster gebruiken om opvoedend, leidend bezig te zijn: door duidelijk te zeggen welk gedrag ze waardeert of juist niet, en waarom. Ze zal de regels van het kindercentrum handhaven en voorleven.

Overtredingen

De pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland beseft dat een kind met verzet kan reageren wanneer het op een overtreding wordt gewezen. Ze zal dan eerst bij zichzelf nagaan of ze wel een goede confronterende ik-boodschap heeft uitgezonden en actief naar het verzet heeft geluisterd. De pedagogische medewerker beseft dat

een kind soms zo'n sterke behoefte heeft zijn gedrag voort te zetten dat ze in overleg op zoek moeten gaan naar een win-win-oplossing voor dit behoefteconflict.

Waarden beïnvloeden

Pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland hebben grote invloed op de ontwikkeling van normen en waarden bij kinderen. Soms doen zich situaties voor waarin de behoeften van het kind botsen met de normen en waarden van de leidster of de regels van het kindercentrum. De pedagogische medewerker beslist dan hoe ze daarop zal reageren. Dat kan zijn met een confronterende ik-boodschap, waarin ze probeert het gevolg te benoemen dat het onacceptabele gedrag heeft op het kind zelf of op een ander. Ook kan ze met de overlegmethode proberen het gedrag van het kind te veranderen.

Model staan

Een pedagogische medewerker van Kindercentrum Schateiland weet dat jonge kinderen fantastische imitatoren zijn. Zij leren voornamelijk door na te doen. Het "goede voorbeeld" geven ten aanzien van gewenst gedrag, of model staan, is dan ook één van de meest doeltreffende middelen die een pedagogische medewerker ter beschikking staat om waarden te beïnvloeden. De pedagogische medewerker demonstreert de regels, normen en waarden van haarzelf en het kindercentrum door er zelf naar te handelen.

De waarden van de Gordonmethode® - een credo Jij en ik hebben een relatie die belangrijk voor me is. Toch zijn we ieder ook aparte personen met onze eigen waarden en behoeften. Laten we open en eerlijk zijn in onze

communicatie, zodat we elkaars behoeften en waarden beter leren kennen en begrijpen. Als jij iets doet dat mijn behoeften in de weg staat, zal ik je eerlijk en zonder verwijten vertellen wat ik voel en wat mij hindert en je daarmee de gelegenheid geven je gedrag te veranderen uit respect voor mijn behoeften. En ik wil graag dat je even openhartig tegen mij bent wanneer jij mijn gedrag onacceptabel vindt. En doen zich conflicten voor in onze relatie, laten we dan afspreken dat we die oplossen zonder gebruik te maken van jouw of mijn macht om te winnen ten koste van de ander. We zullen altijd zoeken naar een oplossing die voldoet aan jouw en ook aan mijn behoeften. Niemand verliest, we winnen allebei. Wanneer je in je leven problemen tegenkomt, zal ik proberen met acceptatie en begrip te luisteren om je te helpen je eigen oplossingen te vinden en niet om je de mijne op te leggen. En ik wil graag dat je naar mij luistert wanneer ik een oplossing voor mijn problemen zoek. Op deze manier kunnen we ons beiden ontplooiën en blijven we met elkaar omgaan vanuit een gevoel van betrokkenheid, liefde en respect.

Wie is?

Emmi Pikler?

“De baby is een mens”

Natuurlijk, dat is niet nieuw. Waarom worden baby's dan toch dagelijks als ding, als object behandeld? We houden toch van baby's, we knuffelen ze en zijn lief voor ze. Maar respecteren we ze ook? Zien we ze als lieve hulploze wezentjes of zien we ook de capaciteiten als nieuwsgierigheid, onderzoeksdrijf en de mogelijk om van ervaringen te leren?

Emmi Pikler (1902-1984) kinderarts uit Boedapest zag die capaciteiten heel goed. Ze begeleidde in het begin van haar loopbaan tien jaar lang ouders en hun baby's op een heel intensieve wijze en nam vervolgens in 1946 een tehuis over. Dit werd later het “Emmi Pikler Nationaal Methodologisch Instituut voor Residentiële Kinderhuizen” in Hongarije. De kennis die Emmi Pikler heeft opgedaan gedurende 50 jaar observatie van baby's en peuters en de conclusies die daar uit voortkomen zijn zeer waardevol. Bovendien heeft ze haar kennis omgezet in bruikbare en effectieve manier van omgaan met de baby's, waardoor hij/zij zich optimaal kan ontwikkelen tot een zelfverzekerd mens.

Janusz Korczak?

Janusz Korczak werd na zijn studie arts en later kinderarts. In 1912 werd hij directeur van een nieuw joods weeshuis.

Korczak had groot vertrouwen in kinderen, zag hen spelen, dagdromen en worstelen met het leven. Hij observeerde heel veel en leerde als opvoeder met de kinderen te praten. Korczak bedacht als een van de eerste pedagogen dat een

kind behoefte heeft aan ruimte, vrijheid en een plekje voor zichzelf. Hij vond dat kinderen recht hadden op het leven en recht om te zijn wie ze willen zijn.

Lietje van Blaaderen?

Lietje van Blaaderen, psychiater richtte zich op kinderen in de leeftijd van 0 tot 4 jaar en hun ouders, omdat volgens haar vaste overtuiging opvoeden tot geweldloosheid niet vroeg genoeg kan beginnen. Een aantal jaren geleden startte zij het project “preventie van geweld”, waar de ondernemer van Kindercentrum Schateiland deel aan heeft genomen.

Zij was schrijfster van het boek “wat ouders niet weten” en van het boek “wat ouders niet zien”.

Lietje van Blaaderen was van mening dat we allemaal de neiging hebben om gewelddadig te zijn. Dat komt doordat we, helemaal in de diepte, bang zijn dat er niet van ons gehouden wordt. Om dit tegen te gaan is het van belang dat we een stabiele persoonlijkheid kunnen ontwikkelen en ons veilig kunnen hechten. Het is daarom uiterst belangrijk aan het kind te laten zien dat je zijn kindergevoel begrijpt, of graag begrijpen wilt. Dat je zijn “zo-zijn” in elke fase waardeert. Dit geldt voor alle culturen, overal, in alle tijden.

Thomas Gordon?

Thomas Gordon is een Amerikaans ontwikkelingspsycholoog die veel te maken had met ouders die problemen met hun kinderen hadden. Hij ontwikkelde een praktische opleiding voor ouders en professionele opvoeders “opleiding tot effectief ouderschap”.

Actief luisteren, openstaan voor het kind. Door goed naar

een kind te kijken kun je erachter komen wat het kind wil zeggen. Door zijn gedrag en gevoelens te verwoorden laat je merken dat je het kind begrijpt. Wanneer je op zo'n manier met het kind omgaat, houd je rekening met zijn gevoelens en behoeften. Als kinderen ondervinden dat je naar ze luistert, rekening met ze houdt en ze accepteert, zullen ze ook eerder naar jou luisteren.

Randvoorwaarden voor het pedagogisch beleid

Het pedagogisch beleid staat niet op zichzelf. Een pedagogisch beleid kan niet goed uitgevoerd worden als de noodzakelijke beleidsterreinen niet op elkaar afgestemd zijn.

De groepsleiding

De pedagogische medewerker heeft professionele kennis en is in staat een opvoedingsklimaat te scheppen met een diversiteit aan ontwikkelingsmogelijkheden, waarin individuele behoeften van kinderen erkend worden. De pedagogische medewerker is in staat de waarden en normen die voortkomen uit de doelstelling respect en ruimte in het werken met de groep tot uiting te laten komen. De pedagogische medewerker streeft in de samenwerking met de ouders naar respect, openheid en duidelijkheid. Deze wordt mede bewerkstelligd door een professionele communicatie, die vanzelfsprekend ook naar de kinderen wordt gehanteerd.

Personeelsbeleid

Het personeel van Kindercentrum Schateiland is zorgvuldig geselecteerd op basis van een competentie profiel dat passend is voor de organisatie en het pedagogische beleid.

Al het personeel beschikt over de benodigde opleiding en diploma's. Allen hebben een verklaring van goed gedrag. Per dag wordt het personeel afgestemd op basis van de kindbezetting. Daarbij wordt zorgvuldig gekeken naar de maximale leidsters belasting.

Om deze leidsters belasting vast te stellen is uitgegaan van de CAO kinderopvang. Deze is omgezet naar percentages en dit levert de volgende gegevens:

Kind van 0-1 jaar vertegenwoordigt een leidsters belasting van 25 % (4 kinderen)

Kind van 1-2 jaar vertegenwoordigt een leidsters belasting van 20 % (5 kinderen)

Kind van 2-3 jaar vertegenwoordigt een leidsters belasting van 17% (6 kinderen)

Kind van 3-4 jaar vertegenwoordigt een leidster belasting van 12,5 % (8 kinderen)

Kind van 4 –8 jaar vertegenwoordigt een leidsters belasting van 11 % (9 kinderen)

Kind van 8 tot 12 jaar vertegenwoordigt een leidsters belasting van 9 % (11 kinderen)

De CAO hanteert voor de buitenschoolse opvang een percentage van 10 % (10 kinderen) ongeacht de leeftijd van de kinderen. Kindercentrum Schateiland wijkt daar van af omdat wij van mening zijn dat jongere kinderen meer begeleiding nodig hebben dan kinderen vanaf 8 jaar. De kinderen van 4 tot 8 jaar vertegenwoordigen bij Kindercentrum Schateiland een hogere leidsters belasting. Kinderen van 8 jaar en ouder zijn zelfstandiger en zullen derhalve een lagere leidsters belasting vertegenwoordigen. Gemiddeld hanteren wij wel een leidsters belasting van 10 %. Afhankelijk van de samenstelling van de groep zal de leidsters inzet conform bovenstaande percentages berekend worden. Er wordt bij het kindercentrum veel aandacht besteed aan de pedagogische grondhouding en vaardigheden van het personeel.

Hoe communiceer je met een kind?

Hoe kan ik mij inleven en verplaatsen in het kind identificeren)

Hoe observeer ik goed?

Hoe doe ik recht aan de eigenheid van elk kind?

Om aan de pedagogische basiskennis en grondhouding te – blijven – voldoen:

- Worden de pedagogische medewerkers geschoold.
- De ondernemer zal een deel van de opleiding van het eigen personeel uitvoeren.
- De pedagogische medewerkers worden ondersteund in haar dagelijks werk door de directie/ leidinggevende.
- Er worden regelmatig groepsgesprekken en kindbesprekingen gehouden.
- Er zijn/ worden diverse werkinstructies ontwikkeld die de medewerkers voorschrijven hoe te handelen in een aantal dagelijks voorkomende situaties en bij gebeurtenissen die minder frequent aan de orde kunnen komen.
- De werkinstructie smet betrekking tot het observeren van het welbevinden van de kinderen en de oudergesprekken beschrijven de jaarlijks terugkerende observatie cyclus, waarbij een terugkoppeling naar de directie/ leidinggevende en de ouders is gegarandeerd.
- Observaties en oudergesprekken worden standaard uitgevoerd.
- Een aantal personeelsleden en de ondernemer zal verder beschikken, of opgeleid worden, over een EHBO diploma en een opleiding tot bedrijfshulpverlener.
- Er zijn/ worden beleidstukken ontwikkeld met betrekking tot respectvol werken met baby's, dreumesen, peuters en basisschoolkinderen. Deze beleidstukken geven richtlijnen over de wijze waarop de emotionele veiligheid van de

kinderen wordt gewaarborgd, de mogelijkheden voor de kinderen tot de ontwikkeling van hun persoonlijke competentie en sociale competentie en de wijze waarop de overdracht van waarden en normen aan de kinderen plaatsvindt. Deze werkinstructies beschrijven tevens de activiteiten die de kinderen buiten de eigen groepsruimte kunnen doen.

Voor het personeel wil Kindercentrum Schateiland een organisatie zijn waar werknemers graag willen werken. Een transparante, lerende organisatie. Met veel aandacht voor scholing en persoonlijke ontwikkeling. Een organisatie die de werknemers waardeert, de ruimte geeft en ze laat ontdekken waar de mogelijkheden, kwaliteiten en beperkingen liggen.

Goed personeel is het "goud van de organisatie". In ons personeelsbeleid staat onze visie op goed personeelsbeleid nader beschreven.

De ouders

De ouders creëren de primaire opvoedingsomgeving rondom het kind. Zij maken de keuze het kind naar de kinderopvang te brengen. Vanuit deze keuze maakt het kind ook kennis met de secundaire opvoedingsomgeving. Het is belangrijk dat de ouders en de groepsleiding regelmatig met elkaar van gedachten wisselen, onder andere daar waar het gaat over de visie op opvoeden, volgens een methodiek die mogelijkheden tot frequent contact tussen ouders en groepsleiding garandeert.

Ouderbeleid

Kinderen die op een kindercentrum komen groeien op in twee of meer werelden. Die staan niet los van elkaar. Wat in de ene leefwereld gebeurt, neemt het mee naar de andere. Wil je dan ook goed met een kind om kunnen gaan, dan is het belangrijk dat je op de hoogte bent van ervaringen in die andere leefwereld. Zeker voor jonge kinderen ben je daarvoor afhankelijk van ouders.

Als er in een kindercentrum dingen gebeuren die niet goed zijn voor de ontwikkeling van een kind, moeten de ouders de mogelijkheid hebben om in te grijpen. Zij hebben de eindverantwoordelijkheid voor de opvoeding. Als zij hun kind bij Kindercentrum Schateiland brengen, houdt die verantwoordelijkheid niet op bij de drempel van het gebouw. Ouders moeten daarom weten wat er zich afspeelt op het kindercentrum. Alleen zo kunnen zij hun opvoedingstaak serieus nemen.

Opvoeden kun je op veel verschillende manieren. Voor kinderen kan het heel verwarrend zijn dat iets wat thuis

niet mag juist op een kindercentrum wordt gestimuleerd. Naarmate een kind meer ervaring opdoet met verschillende ideeën over opvoeden leert het hier mee om te gaan. Het leert er dat er regels zijn die bij het kindercentrum horen en regels die bij thuis horen.

Ouders worden uitgenodigd zitting te nemen in de ouderraad.

In de ouderraad kunnen ze meedenken, meepraten over de pedagogische werkwijzer van het kindercentrum. De ouderraad zal betrokken worden bij de evaluatie van de pedagogische werkwijzer en aanpassing waar nodig.

Wij luisteren graag naar de inbreng en wensen van ouders; Wij zijn blij met elke positieve bijdrage. Ook wij zijn immers nooit te oud om te leren!

Hoe Kindercentrum Schateiland met ouders om wil gaan wordt nader beschreven in het ouderbeleid.

De organisatie

Kindercentrum Schateiland creëert de voorwaarden om de overtuigingen te realiseren. Hierbij wordt gestreefd naar een leef en werkklimaat, waarbinnen de kinderen, de ouders en de groepsleiding zich vertrouwd en gerespecteerd voelen. Of waarbinnen een ieder zich kan welbevinden en ontwikkelen.

Financieel beleid

De overheadkosten bij Kindercentrum Schateiland worden laag gehouden. De administratie wordt voor een groot deel door de ondernemer zelf uitgevoerd of waar nodig wordt projectmatig personeel ingehuurd. De salaris administratie wordt uitbesteed.

Door deze kosten zo laag mogelijk te houden is het mogelijk een goede prijs kwaliteitsverhouding te realiseren.

Er wordt geïnvesteerd in een registratie en facturatie en planningssysteem. Dit systeem wordt speciaal ontwikkelt voor onze organisatie.

We werken veel samen met collega instellingen om eventuele kosten zo laag mogelijk te houden. De ondernemer verzorgt een groot deel van de aanvullende scholing van de groepsleiding waar mogelijk zelf.

We hanteren een goed inkoopbeleid ten aanzien van de levensmiddelen en verbruiksartikelen. Wij maken goede prijsafspraken met leveranciers.

De groepen hebben elk een eigen werkbudget. In onderling overleg besteden de groepsleidsters dit aan speelgoed,

knutsel materiaal, activiteiten en uitstapjes.

De groepsleidsters zijn verantwoordelijk voor het schoon en netjes houden van de groepsruimten.

Dit betekent dat zij naast het werken met de kinderen ook lichte huishoudelijke werkzaamheden uitvoeren. Daarnaast zijn wij met z'n allen verantwoordelijk voor het hele pand.

Door middel van een goede taakverdeling zullen de ondernemer en de groepsleidsters er zorg voor dragen dat het pand schoon en netjes is, zowel binnen als buiten. Een beperkt aantal schoonmaak werkzaamheden die een te grote belasting voor de groepsleiding zijn worden uitbesteed.

Stage beleid

Kindercentrum Schateiland wil een bijdrage leveren aan kwaliteitsverbetering in de kinderopvang.

Door het bieden van een stage leerplek helpen wij bij het opleiden van professionele leidsters.

Men kan alles niet goed leren door alleen de lesstof tot zich te nemen in een opleiding. Het is noodzakelijk al werkend en lerend te ervaren wat het betekend om als beroepskracht in de kinderopvang te werken, om te kunnen ontdekken of men geschikt is voor dit beroep en om te kunnen toetsen hoe ver men is en waar men als (toekomstige) beroepskracht staat. Het leerproces wordt mede gevormd door het persoonlijke verwerking- en groeiproces van de leidster in opleiding. De levenservaring en opvoeding spelen hierbij een belangrijke rol.

Juist in het deeltijdonderwijs is het van belang dat werkveld en opleiding goed op elkaar afgestemd zijn. Het vraagt van

zowel de opleiding als van ons een investering. De opleiding moet op de hoogte zijn van de ontwikkelingen in de beroepspraktijk om de lesinhoud up to date te houden. De instelling zal de student de ruimte moeten bieden de voor het beroep relevante ervaring op te doen. Daarnaast is een goede werkbegeleiding vanuit de organisatie belangrijk.

In ons stage beleid staat onze visie op het werken met stagiaires in relatie met ons pedagogisch beleid nader beschreven.

De groep

De groep biedt het kind een veelheid aan informatie en ervaringsmogelijkheden die maken dat het kind zich bewust wordt van zichzelf en van wat het doet. Het kind is in staat tot het aangaan van relaties, waartoe de groepsleiding en de kinderen vele kansen bieden.

Binnen de groep maakt het kind tevens kennis met diverse normen en waarden, die de groepsleiding en de kinderen met zich meebrengen.

Locatie beleid

Letterlijk ruimte bieden doen wij door 5 m² per kind te hanteren. Daarnaast is de locatie indeling en inrichting op de volgende wijze gerealiseerd om aan de uitgangspunten zoals gesteld in het pedagogisch beleid te voldoen.

De indeling van het kinderdagverblijf is op de volgende wijze gerealiseerd:

Entree, ontvangstruimte met toiletgroep voor bezoekers, receptie, kantoorruimte en teamkamer.

In de rechtervleugel van het pand is het kinderdagverblijf gevestigd met 3 groepen
Kristallen 0 tot 2 jaar -maximale capaciteit: 9 kinderen met 2 pedagogisch medewerkers
Juweeltjes 2 tot 4 jaar -maximale capaciteit: 14 kinderen met 2 pedagogisch medewerkers
Parels 1 tot 4 jaar. -maximale capaciteit: 13 kinderen met 2 pedagogisch medewerkers

Alle drie de ruimtes zijn doormiddel van een deur met elkaar verbonden zodat de kinderen indien gewenst en er aan toe zijn naar de andere groepen kunnen. In alle drie de ruimten zijn ramen aangebracht zodat de kinderen nauw contact kunnen hebben met de naast gelegen groepen. In de ruimte van de Kristallen is een afgescheiden babygedeelte aangebracht voor de allerkleinsten. Zodat zij zich ongestoord kunnen ontwikkelen en spelen samen met leeftijdsgenootjes tot zij aan een nieuwe stap in de ontwikkeling toe zijn. In de ruimte van de Parels is een afgescheiden peutergedeelte aangebracht zodat de oudere kinderen ongestoord kunnen spelen met moeilijker materiaal.

De Juweeltjes en de Parels delen een keuken en een toiletgroep.

Elke groep heeft 2 slaapkamers met voldoende slaapgelegenheid voor alle kinderen.

Alle drie de groepsruimten hebben een deur naar het buitenterrein dat ingericht wordt voor kinderen in de leeftijd van 0 tot 6 jaar.

De maximale capaciteit van het kinderdagverblijf is met ingang van 1 september 2009: 36 kindplaatsen.

De linkervleugel van het pand is volledig beschikbaar voor de buitenschoolse opvang. De inrichting is op dus danige wijze uitgevoerd dat de kinderen zich zo optimaal mogelijk kunnen ontwikkelen. Er is een goede balans aangebracht tussen risico en uitdaging, rust en drukte. De kinderen hebben veel binnen ruimte, 5,5 m² per kind.

In de BSO zijn 4 stamgroepen gehuisvest.
De Diamanten 3,75- 5 jaar Capaciteit 20 kinderen met 2 pedagogisch medewerkers
De Smaragden 5-7 jaar Capaciteit 20 kinderen met 2 pedagogisch medewerkers
De briljanten 6 tot 8 jaar Capaciteit 20 kinderen met 2 pedagogisch medewerkers
De robijnen 8 jaar en ouder Capaciteit 25 kinderen met 3 pedagogisch medewerkers

Alle groepen hebben een eigen stamgroep.
Centraal in het midden is er een gezamenlijke speelruimte voor alle groepen.
Deze ruimte wordt gebruikt door die kinderen die niet mee gaan naar de sporthal of die niet deelnemen aan de creatieve of groepsgerichte activiteiten.

Op maandag, dinsdag en donderdag wordt de sporthal gehuurd van 16.00-17.00 De sporthal ligt aangrenzend aan Schateiland en is via de stoep op loopafstand te bereiken is vanaf Schateiland.
De BSO groepsleiding biedt op deze dagen een gevarieerd sport en spelaanbod aan voor 25 tot 30 BSO kinderen

De kinderen kunnen vanuit de groepsruimte naar het buitenterrein. Daarnaast mogen de Robijnen en de Briljanten onder toezicht gebruik maken van het speelveldje wat op loopafstand ligt van het buitenterrein.

Er is een aparte buitenruimte voor de buitenschoolse opvang gerealiseerd. De inrichting van deze ruimte is geschikt

voor kinderen van 4 tot 12 jaar. Daarnaast zal eind 2009 de afgeschermdede buitenruimte uitgebreid worden.
De maximale capaciteit voor het buitenschoolse opvang gedeelte is in totaal 85 kindplaatsen

In de procedures respectvol werken met..... wordt per leeftijdsgroep beschreven hoe de groepsleiding handen en voeten geeft aan dit pedagogisch beleid. Deze procedures zijn een onderdeel van het pedagogisch beleid.

Achterwachtregeling.

De kinderen verlaten de stamgroepen van het kinderdagverblijf en de BSO voor groepsactiviteiten. Deze activiteiten kunnen binnen het pand plaatsvinden, buiten het pand zoals de sporthal, het park, het buitenterrein en bij uitstapjes. Bij alle activiteiten die buiten het pand plaatsvinden gaan de pedagogisch medewerkers altijd met minimaal 2 pedagogisch medewerkers op pad. Ingeval van calamiteiten kan er altijd een beroep gedaan worden op het administratief ondersteunend personeel, Ineke via 06 of de collega's van de andere groepen.
Bij activiteiten in pandig is er altijd voldoende achterwacht van collega's en administratief ondersteunend personeel aanwezig.

Kindercentrum Schateiland

Dudoklaan 10
6708 RP Wageningen

Postbus 402
6700 AK Wageningen
Telefoon 0317-420 777

info@kindercentrumschateiland.nl
www.kindercentrumschateiland.nl